Neforma #128, 16. maj 2026
Eva Mulej Vrabič – OKA, Filip Štepec, Carolina Alessandra Valentini in Nina Virant – VIRA

Sprva, čisto na začetku, še v nezapolnjenem črnem prostoru. Prazni stoli postavljeni v nestičen obok. V središču so štiri telesa, ki tvorijo eno, dokler se ta ne odcepijo, ne razletijo, na vse štiri strani neba. Odmev korakov, skoraj neslišnega požvižgavanja, šumenja tkanine in trenje giba, ki narekuje začetni ritem. In sta telesi, ki sta eno, prepleteni v klobčič, tako tesen, da se zdi njegovo razvozlanje nemogoče.
Dokler se to ne zgodi.
Razvozla se na dve telesi. Dve niti. Dve bitji. Dve novi možnosti obstoja.
Eno obstoji ali obtiči, v spoznavanju novega načina bivanja.
Drugo prične z raziskovanjem možnosti različnih bivanjskih oblik.
Premene glasu raztezajo telo v višine. Ga spušča in obrača po trdnih temnih tleh.
In je lahko: antilopa, žirafa, jelen, žaba, kuščar, kača, morda celo egipčansko božanstvo, flamingo, noj, štorklja ali bitje, ki ni zraslo iz prepoznavnih oblik bitij našega planeta. Vesoljček, marsovček, morda zunaj planetarna muha?
Karkoli, kajkoli, kadarkoli.
V prostoru neodkritih možnosti.

V prostoru neodkritih možnosti, si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli. V prostoru neodkritih
možnosti, si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli. V prostoru neodkritih možnosti, si lahko
kdorkoli, kajkoli, kadarkoli. V prostoru neodkritih možnosti,
si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli. V prostoru neodkritih možnosti,
si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli. V prostoru neodkritih
možnosti, si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli
V prostoru neodkritih možnosti, si lahko kdorkoli,
kajkoli, kadarkoli. V prostoru neodkritih
možnosti, si lahko kdorkoli, kajkoli,
kadarkoli. V prostoru neodkritih
možnosti, si lahko kdorkoli,
kajkoli, kadarkoli. V
prostoru neodkritih
možnosti, si lahko
kdorkoli, kajkoli,
kadarkoli.
V prostoru
neodkritih
možnosti, si lahko
kdorkoli, kajkoli, kadarkoli.
V prostoru neodkritih možnosti, si
lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli. V prostoru
neodkritih možnosti, si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli.
V prostoru neodkritih možnosti, si lahko kdorkoli. V prostoru
neodkritih možnosti, si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli. V
prostoru neodkritih možnosti, si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli. V
prostoru neodkritih možnosti, si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli. V
prostoru neodkritih možnosti, si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli.
V prostoru neodkritih možnosti, si lahko kdorkoli, kajkoli, kadarkoli.

Vse te izmenjajoče možnosti se vrtinčijo v hitrem ritmu. Preklapljajo se med saboj kot kanali na starem katodnem televizorju. Tista druga nit, še nedavno tesno prepletenega klobčiča, ob tem še vedno miruje. Opazuje, se čudi. Skuša skočiti in zaplavati skozi približajoči se val, ko …

… ko val doseže svojo najvišjo točko, svoj najlepši ukrivljen kot, ta nenadoma pade in se razprši v kotaleče se kamenje. Eden izmed kamenčkov iz pridušene kotaleče gmote se razpoči na dve polovici. Nenamerno, takšna je pač njegova usoda znotraj črnega prostora, obokanega s stoli. Kotaleča kosa kamenja postaneta doneča počasna reka, ki se izlije v odmev glasu nove pokrajine. Pokrajine nekega jutra, v katerega zapiha nenadni veter, ki se je zataknil med dihalni cevki in ne more ven ter se tako prelevi v krike prezgodnjega prebujanja. A že prehajamo skozi hodnike globokih jam, do trenutka ko …

… ponovno kamenje, ki uhaja in se ne pusti ujeti.
V šepetu.
V ritmu nog.
Ga skušajo privabiti?
Ali ga skušajo častiti?
In je šel, je šeel, je šeeel, je šeeeel, je šeeeeel, je šeeeeeeel …

Izumili so novo igro in jo poimenovali: Kdo je pregnal kamenček?
Kdo ga je razpolovil?
Na koncu ni bilo več važano.
Vsa kazanja s prstom so obmolnikla v njegovem, njegove, njegov, njego, nje, nje, njeeeeeeeeeeeee

Prstne činelice se v odmevu spremenijo v čisto frustracijo prenosa znanja ali poskusa skupinskega dela. Ne odmevajo več v svoji zdravilnosti, ko druga drugo udarjajo pod kotom 25 stopinj ali manj. Z neenakomernostjo udarce se povečuje frustracija. Ta preraste v krik, krika, krike. Jeza, nemoč ali samo vdanost v usodo? Tako kot se je v usodo vdal razpolovljen kamen. Na drugi strani še vedno odmeva in se kotali kamenje skozi mlinska kolesa.

IZ-DIH
V-DIH
Izdihvdihizdihvdih
Izdihvdihizdihvdih
Izdihvdihizdihvdih
Izdihvdihizdihvdih
Izdihvdihizdihvdih
Izdihvdihizdihvdih

Pred razvozlanima nitima se odpira nova glasovna pokrajina z vonjem po sladko kisli juhi, sladkem malancanu in svilnem tofuju. Za stolnim obokom se svetlika nova dimenzija možnosti. Pobegneta in izgineta. V rdečo.

*Zapis je nastal kot besedna igra vtisov iz Neforme, 16. 05. 2025, ki so jo ustvarili: Eva Mulej Vrabič – OKA, Filip Štepec, Carolina Alessandra Valentini in Nina Virant – VIRA.